

KINO

Pierwsze w Gostyniu kino uruchomiono 2 września 1924 roku w pomieszczeniach „Strzelnicy” Kurkowego Bractwa Strzeleckiego. Było to prywatne przedsięwzięcie. Kino otrzymało nazwę „Odeon”. W połowie lipca 1925 roku kino zmieniło właściciela. Zakupiło je Koło Związku Inwalidów Wojennych. Przeniesiono też siedzibę do sali „Resursy” (zwanej także „Bomboniera”, dziś budynek przy ulicy Powstańców Wielkopolskich 10).

W kolejnych latach w Gostyniu pojawiało się szereg inicjatyw, których celem było wyświetlanie filmów. Działy zatem przez pewien czas kina „Odeon”, „Corso”, „Apollo”, „Słońce”. Wszystkie były prywatnymi przedsięwzięciami. Siedziby tych kin mieściły się w miejscowych restauracjach – „Bombonierze” Feliksa Marczyńskiego lub w hotelu „Polonia” Władysława Jezierskiego.

W „Orędowniku Gostyńskim” z 6 kwietnia 1935 roku pojawiła się informacja o treści: „Myśl zbudowania w Gostyniu Domu Społecznego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego – powzięta w zeszłym roku [tj. na przełomie października i listopada 1934 roku. Pomysłodawcą wzniesienia tego obiektu wydaje się być Stanisław Kochowicz, gostyński kupiec i działacz społeczny] zaczyna się już realizować. Miejsce pod budowę wybrane jest możliwie najlepsze – ulicę Dobramyśl [dziś ulica E. Bojanowskiego]”.

Wybrano projekt opracowany przez budowniczego Stanisława Eitnera. Być może koncepcję budynku wymyślił poznański architekt Lucjan Michałowski, gdyż w jego spuściźnie znalazł się rysunek z Gostynia, przedstawiający charakterystyczny budynek późniejszego kina. Powołano Komitet Budowy Domu Świetlicy Związku Strzeleckiego. 5 czerwca 1935 roku położono kamień węgielny.

Otwarcie Domu Świetlicy im. Marszałka Józefa Piłsudskiego nastąpiło z końcem roku 1935. W dniu 1 kwietnia 1936 roku poinformowano o decyzji przeznaczenia budynku na pierwsze w Gostyniu stałe kino dźwiękowe. Nadano mu nazwę „Słońce”. Od tej chwili kino było ważnym punktem kulturalno-oświatowym w powiecie gostyńskim. Oprócz seansów filmowych wystawiano tu także sztuki sceniczne.

W latach okupacji niemieckiej budynek służył przede wszystkim do spotkań większej grupy Niemców. Odbywały się tu akademie i wieczornice, m.in. ku czci Adolfa Hitlera.

Gostyńskie kino wznowiło swoją działalność w maju lub czerwcu 1945 roku. Jeszcze przez kilka kolejnych lat miało prywatnego właściciela. Był nim Kazimierz Galas. W roku 1951 kino poddano nacjonalizacji. Właścicielem został Okręgowy Zarząd Kin w Poznaniu. Zmieniono też nazwę na kino „Nysa”. Sala kinowa od strony południowej miała jeszcze wówczas balkon dla widzów, na którym mieściło się około 45 osób. Wstęp na balkon mieli tylko dorośli widzowie.

Na sali gostyńskiego kina kilkakrotnie toczyły się pokazowe procesy przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Poznaniu. Sądono aresztowanych lub dobrowolnie oddających się w ręce władzy ludowej żołnierzy podziemia, m.in. oddział Mariana Rączki ps. „Kościuszko” (1946) i członków Armii Krajowej „Zawisza” (1950).

Od 2005 roku kino nosi nazwę „Pod Kopułą”, wyłonioną w drodze konkursu. Administratorem jest Gostyński Ośrodek Kultury „Hutnik”.